

Prædiken søndag d. 21. maj 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Apg 17,22-31 & Joh 14,15-21 & 1 Pet 3,13-22

Jeg lever, og I skal leve....

Jeg ved godt, at I alle sammen tror jeg er totalt supermand. Den vil jeg gerne med det samme kommentere på, og sige, at det er jeg ikke.

Jeg er f.eks. ikke bange for at dø, eller det er jeg jo, for det er uanset, hvordan jeg vender og drejer det, en ubehagelig tanke. Og jo, jeg tror på opstandelsen fra de døde og det evige liv og hele pakken af det, som jeg i princippet er ansat til at forkynde.

Mest af alt er jeg nok bange for at gå glip af noget i livet, for jeg synes, jo at det er pænt interessant. Allermest bange er jeg nok for at gå hen og dø mens børnene har brug for deres far (det går mere og mere op for mig, at vi nok altid vil føle behovet for at have brug for vores far eller mor) - jeg vil meget nødtigt efterlade dem faderløse.

Den store forskel på Jesus og mig er, at Jesus ved, at han snart skal dø. I øvrigt er der ganske givet flere forskelle på Jesus og jeg.

Når man ved, at det snart er slut, fokuserer man på det allervigtigste. Det er i lyset af det, at vi skal se på, hvad det egentlig er, at Jesus siger til sine disciple, her i Johannesevangeliets kapitel 14.

Det første vi skal se på, er vers 15: Elsker I mig, så hold mine bud. Udgangspunktet for vores kærlighed til Jesus, er hans og Gud Faders kærlighed til os. En forudsætning

for at elske ham, er altså at forstå, at tro på, at vi er elsket af ham. 1. Johannes Brev siger, at Gud elskedes os først.¹ Først da kan vi elske, og så er der jo den fordring, at vi skal holde hans bud. Og de var? Du skal elske Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke. Dernæst kommer: ›Du skal elske din næste som dig selv.² Tro handler altså ikke om dig selv, men om Gud og dine medmennesker.

Jesus lover desuden at han vil efterlade os talsmanden, som skal være hos os til evig tid. En sandhedens ånd, som verden ikke forstår, men som disciplene skal kende, fordi den bliver hos dem og i dem.³ Jeg har sagt det før, men siger det gerne igen. Hvis noget gælder disciplene, kan vi roligt regne med, at det også gælder os.

Det er jo interessant, at Guds ånd skulle være i os. Det er alligevel et nært forhold. Det er helt i tråd med den fine tale Paulus holder hos de meget religiøse - faktisk poly-religiøse grækere på Areopagoshøjen i Athen.⁴ Her siger Paulus: “for at de skulle søge Gud, om de kunne famle sig frem og finde ham, som dog ikke er langt borte fra en eneste af os. For i ham lever vi, ånder vi og er vi, som også nogle af jeres digtere har sagt: ›Vi er også af hans slægt.”⁵

¹ 1. Joh 4,10: Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder.

² Mark 12,30

³ Joh 14,17

⁴ Læs evt. Apg 17,22-31

⁵ Apg 17,27-28

Og så kommer det: Jesus efterlader os ikke faderløse. Han kommer til os. Verden ser ham ikke, men han er her. Vi kender ham jo, for ånden - talsmanden - er i os.

Se bare beretningerne om den opstandne Jesus, f.eks. her i Johannesevangeliet, hvordan den opstandne Jesus igen og igen kommer til disciplene. Gud kommer til os. Som han siger: I ser mig, for jeg lever, og I skal leve.⁶ Her er altså en klar udfordring i stil med at vi skal holde hans bud, vi skal leve livet, fordi han lever. Det er altså ikke en opfordring til at gemme sig for verden, men en opfordring til at leve livet i verden.

Kraften, styrken og viljen til det får vi fordi vi er i ham, og han er i os.⁷ Det er en nær relation, og en levende relation, som ikke kun er en hjerne-tro, men også en hjerte-tro. Jeg skal måske lige tilføje, at det ene ikke udelukker det andet. Tværtimod.

Slutteligt siger Jesus..... "Jeg skal elske ham og give mig til kende for ham."⁸

Det er jo det vi oplever, at Gud giver sig til kende for os. Nogle har meget dramatiske historier at fortælle, mens det for andre er mere stille indre oplevelser. Men vi kan bekræfte, at at Gud elsker os, at Gud viser sig i menneskers liv, at Gud sætter os fri til at leve, at Gud sender os ud i verden.

Vi er forpligtede til, fordi vi er elskede til at elske.

⁶ Joh 14,19

⁷ Joh 14,20

⁸ Joh 14,21

4 af 4

Og det vil vi gøre med alle til rådighedstående midler.

Med vores liv, med vores fælles kirke ønsker vi intet mindre end at udleve et klart budskab om Guds kærlighed.

Det er så op til den enkelte af os, at finde ud af, hvordan det skal se ud i vore liv.

Frem for alt er vi i hvert fald ikke efterladt faderløse.

Amen.

Salme Led mig Gud